

Sygn. akt XVI K 74/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale XVI Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Danuta Kasprzyk

Protokolant: p.o. staż. P. P.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań – Wilda Moniki Przerzywaczu

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca i 13 lipca 2017 r. sprawy o wydanie wyroku łącznego w stosunku do:

P. I. (1) urodzonego (...) w W., syna T. i A. z d. K.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 9 listopada 2015 r. w sprawie VI K 1449/14 za:

- przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w nieustalonym czasie pomiędzy początkiem 2012 r. a 25 września 2012 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności
- przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w styczniu 2013 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,
- ciąg czterech przestępstw z art. 279 § 1 k.k. popełnionych w styczniu, marcu, w okresie od maja do 8 grudnia 2013 r. i w dniu 9 grudnia 2013 r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym kary pozbawienia wolności sprowadzono do kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, karę pozbawienia wolności wprowadzono do wykonania

II. Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 25 lutego 2016 r. w sprawie VI K 1332/15 za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 4 lipca 2015 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz karę grzywny w wysokości 10 stawek dziennych po 20 zł każda stawka; postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu z dnia 10 lutego 2017 r. karę grzywny zamieniono na prace społecznie użyteczne w wymiarze 1 miesiąca zobowiązując skazanego do wykonywania 20 godzin prac społecznych, karę pozbawienia wolności wprowadzono do wykonania.

III. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 15 listopada 2016 roku w sprawie XVI K 173/16, za ciąg trzech przestępstw z art. 280 § 2 k.k. popełnionych w dniach 9 lutego, 2 marca i w nieustalonym dniu na początku marca 2016 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności.

1. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy kary i kary łączne pozbawienia wolności wymierzone skazanemu w sprawach opisanych wyżej i wymierza mu karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności.
2. Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym pozostawia odrębnemu wykonaniu.

3. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości od obowiązku zapłaty Skarbowi Państwa kosztów sądowych, a na podstawie art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) – nie wymierza mu opłaty.

SSO Danuta Kasprzyk

UZASADNIENIE

W dniu 19 kwietnia 2017 roku skazany P. I. (2) złożył wniosek o wydanie wyroku łączonego i połączenie kar orzeczonych w sprawach XVI K 173/16, XVI Ko 147/17 i XVI K 1449/14.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

P. I. (3) został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

IV. Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 9 listopada 2015 r. w sprawie VI K 1449/14 za:

- przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w nieustalonym czasie pomiędzy początkiem 2012 r. a 25 września 2012 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności

- przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w styczniu 2013 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

- ciąg czterech przestępstw z art. 279 § 1 k.k. popełnionych w styczniu, marcu, w okresie od maja do 8 grudnia 2013 r. i w dniu 9 grudnia 2013 r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym kary pozbawienia wolności sprowadzono do kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, karę pozbawienia wolności wprowadzono do wykonania

V. Sądu Rejonowego Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 25 lutego 2016 r. w sprawie VI K 1332/15 za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 4 lipca 2015 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz karę grzywny w wysokości 10 stawek dziennych po 20 zł każda stawka; postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu z dnia 10 lutego 2017 r. karę grzywny zamieniono na prace społecznie użyteczne w wymiarze 1 miesiąca zobowiązując skazanego do wykonywania 20 godzin prac społecznych, karę pozbawienia wolności wprowadzono do wykonania.

VI. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 15 listopada 2016 roku w sprawie XVI K 173/16, za ciąg trzech przestępstw z art. 280 § 2 k.k. popełnionych w dniach 9 lutego, 2 marca i w nieustalonym dniu na początku marca 2016 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności.

Skazany ma 23 lata, obecnie przebywa w (...). Ma wykształcenie podstawowe bez wyuczonego zawodu, przed osadzeniem pracował dorywczo jako drwal. Zachowanie skazanego w jednostce penitencjarnej jest oceniane jako właściwe. Utrzymuje on kontakty z rodzicami, konkubiną i dziećmi.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie należy wskazać, że w niniejszej sprawie znajdowały zastosowanie przepisy Kodeksu karnego oraz Kodeksu postępowania karnego w brzmieniu obowiązującym po dniu 1 lipca 2015 r. (nowym) wprowadzonym ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396). Przepisy proceduralne - wobec braku przepisu przejściowego - weszły w życie z momentem wejścia w życie ustawy zgodnie z zasadą bezpośredniego działania ustawy nowej.

P. I. (3) został skazany trzema wyrokami, z których każdy został wydany i stał się prawomocny po dniu 1 lipca 2015 roku.

Zgodnie z art. 85 § 1 k.k.: „Jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną”. Jak wynika z § 2 tego przepisu: „Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1”. W obecnym stanie prawnym zatem warunkiem łączenia kar jest: skazanie sprawcy za dwa lub więcej przestępstw, wymierzenie za nie kar tego samego rodzaju lub nadających się do połączenia oraz okoliczność, że kary te chociaż w części podlegają wykonaniu (z tym wyjątkiem, że można łączyć kary z warunkowym zawieszeniem ich wykonania (art. 89 k.k.) - mimo, że nie podlegają one wykonaniu). Z przepisu art. 85 § 2 k.k. wynika także, że obecnie łączeniu podlegają nie tylko kary jednostkowe, ale również kary łączne („kary lub kary łączne”).

Kierując się treścią wyżej wymienionych przepisów sąd ustalił, że zachodzą warunki do połączenia kar orzeczonych wszystkimi zapadłymi wobec skazanego wyrokami, bowiem w momencie orzekania przez sąd we wszystkich w/w sprawach zapadły względem skazanego kary pozbawienia wolności i obecnie wszystkie są wykonywane (wprowadzone do wykonania).

Znajdując więc podstawy do wymierzenia skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności sąd wymierzył ją w wysokości 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności.

Zgodnie z zasadami wymiaru kary łącznej określonymi w art. 85 k.k. i art. 86 k.k. wymierzając karę łączną sąd mógł wymierzyć ją w granicach od najwyższej z kar (tj. 3 lat pozbawienia wolności) do sumy kar (tj. 5 lat i 6 miesięcy). Wymierzając karę podaną wyżej sąd zastosowywał zasadę częściowej absorpcji kary. W ocenie sądu żadne szczególne okoliczności nie przemawiają za wymierzaniem skazanemu kary pozbawienia wolności na zasadzie pełnej absorpcji lub pełnej kumulacji kary. Co prawda, przy orzekaniu kary łącznej możliwe jest zastosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak – jak podkreśla się w orzecznictwie i doktrynie - należy pamiętać, że zastosowanie każdej z tych zasad jest rozstrzygnięciem skrajnym, które może być stosowane wyjątkowo (por. wyrok SN z dnia 2 grudnia 1975 r., Rv 628/75, OSNKW 1976, nr 2, poz. 33, P. Kardas Komentarz do art. 86 Kodeksu karnego Lex 2004 teza 30). Wskazuje się przy tym, że absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy - przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw (P. Kardas Komentarz do art. 86 Kodeksu karnego LEX 2004 teza 30, wyrok SA w Warszawie z dnia 12 lipca 2000 r., II AKa 171/00, OSA 2001/2/5).

Zbiegające się przestępstwa zostały popełnione przez skazanego w zasadzie w równych odstępach czasowych na przestrzeni lat 2012 – 2016. Charakteryzuje je narastający stopień społecznego niebezpieczeństwa czynów. Poczynając od kradzieży, poprzez kradzież z włamaniem, do przestępstwa które zagrażało nie tylko mieniu ale i życiu i zdrowiu osób i to popełnionego z użyciem przedmiotu szczególnie niebezpiecznego. Stopień demoralizacji skazanego narastał więc, a jednocześnie skazany kolejno cieszył się dobrodziejstwem wymiaru kar z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, miał więc możliwość zmiany swojej postawy, ale możliwości takiej nie wykorzystał. W tej sytuacji sąd nie znajduje żadnych szczególnych powodów ku temu, by stosować nadmierną absorpcję kary. Skazany nadal pozostaje bezkrytyczny, jego postawa w zakładzie karnym niczym się nie wyróżnia, a złożony wniosek jest w ocenie sądu uwarunkowany faktem, iż obecnie wszystkie kary pozbawienia wolności orzeczone względem skazanego podlegają wykonaniu i stanął on w obliczu konieczności odbycia kar o łącznym długotrwałym wymiarze.

Powołane przez skazanego okoliczności rodzinne nie uzasadniają w ocenie sądu wymiaru kary na zasadzie pełnej kumulacji. Skazany posiadając osoby bliskie, w tym dzieci, winien liczyć się z ujemnymi konsekwencjami, jakie dotkną również te osoby w związku z jego przestępczym zachowaniem.

Zdaniem sądu orzeczona wobec P. I. (3) kara łączna 5 lat pozbawienia wolności spełni swoje wszelkie cele i to zarówno na płaszczyźnie ogólnospołecznego jej oddziaływania, stanowiąc dowód kary sprawiedliwej w społecznym odczuciu, jak również na płaszczyźnie prewencji indywidualnej, stanowiąc element wychowawczy dla skazanego.

Odrębnemu wykonaniu podlegać będzie kara grzywny orzeczona w sprawie VI K 1332/15.

O kosztach sądowych związanych z wydaniem niniejszego wyroku Sąd orzekł jak w pkt 3 wyroku na podstawie powołanych tam przepisów, a skazanego zwolnił z obowiązku pokrycia kosztów biorąc pod uwagę jego sytuację materialną wynikającą z pozbawienia wolności.

SSO Danuta Kasprzyk